

Queridos diocesanos:

Como cada año, cuando llega este tiempo, los ciudadanos con una determinada renta están obligados por las leyes a presentar ante la Hacienda Pública la situación económica, generada durante la anualidad anterior, con el fin de contribuir a mantener los servicios que el Estado se ha comprometido a sufragar y que lo realiza de forma efectiva con una declaración en la que detalla la aportación económica de cada uno de los contribuyentes siguiendo los criterios de proporcionalidad según los ingresos obtenidos por el ejercicio de la profesión o por las rentas de su patrimonio. Es una evidencia afirmar que muchos ciudadanos no cumplimentan la mencionada declaración por no llegar sus ingresos al mínimo exigido por la ley.

En el impreso que cada contribuyente está obligado a formalizar hay unas casillas en las que se señala con una "X" la institución a la que cada uno prefiere dedicar un pequeño porcentaje de sus impuestos (0'7 %) para financiar sus actividades. Entre las casillas hay una que se refiere a la Iglesia Católica. Hay otra que dice "finés sociales". No son exclusivas, se pueden marcar ambas. Mi ruego en estos momentos es que opten cuantos más, mejor, por la casilla de la Iglesia. Es un compromiso que adquiero con todos vosotros por ser responsable, como obispo, de esta comunidad diocesana, ya que es un mecanismo fundamental de financiación de nuestras obras y actividades. Tiene sus ventajas e inconvenientes, pero, hoy por hoy, resulta imprescindible. De media cada contribuyente aporta unos 35 euros que multiplicados por más de ocho millones alcanza un abultado resultado que se destina fundamentalmente a la conservación del patrimonio, a las actividades enfocadas a la evangelización llevada a cabo en las diferentes parroquias o en centros sociales como casas de espiritualidad, colegios, hospitales, residencias de ancianos, museos, editoriales o librerías religiosas o medios de comunicación social. Esa cantidad también sostiene las actividades del culto y a las personas dedicadas al mismo; son los sacerdotes que agrandan y completan su entrega permanente a un sinfín de procesos de acompañamiento, de escucha y de atención a los más vulnerables de la sociedad.

Desde hace años la Iglesia presenta en una MEMORIA anual las actividades pastorales y sociales que se desarrollan en parroquias, centros y diócesis de toda España. Recordáis que las diez diócesis de Cataluña hacen lo propio; el pasado mes de noviembre se distribuyeron por todas partes un folleto que justificaba toda la gama de acciones que el Pueblo de Dios realizaba en su interior y también al servicio de toda la sociedad. La misión de la Iglesia es sembrar gratuidad y ayudar a generar agradecimiento; no entra en su voluntad exigir porque tampoco Dios lo hace. El clima en el que crecen los dones es la libertad total. Ese es el sentir de todos los católicos: ganamos todos en la solidaridad, en aprender a compartir y, como respuesta personal, correspondemos con nuestra aportación al sostenimiento de toda la comunidad.

La corresponsabilidad que me gustaría desear es impulsar aquella que comprende todos los instantes de la vida humana. No sólo los momentos en el interior de la parroquia sino cuando manifestamos nuestro servicio de caridad en bien de todos, sin discriminación con motivo de la cultura o de la condición social. Todos merecen nuestra atención siguiendo los mandatos del Señor y para ellos se dirige los recursos que disponemos.

Agradezco vuestra disposición. Lo hacéis en muchas otras ocasiones. Es una prueba de la confianza que os merece la Iglesia y sus responsables. Es una actitud mantenida por los católicos y por otras personas que comprenden y admiran el servicio prestado. Necesitamos vuestra ayuda.

Recibid mi afecto y bendición

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.

Estimats diocesans:

Com cada any, a partir d'aquest mes, els ciutadans amb una determinada renda estan obligats per llei a presentar davant la Hisenda Pública la seva situació econòmica, generada durant l'any anterior, amb la finalitat de contribuir a mantenir els serveis que l'Estat s'ha compromès a sufragar. El contribuent passa comptes amb hisenda de manera efectiva amb una declaració en la qual detalla la seva aportació econòmica seguint els criteris de proporcionalitat segons els ingressos obtinguts per l'exercici de la professió i per les rendes del seu patrimoni. Hi ha un grup de ciutadans que no estan obligats a fer-la perquè els seus ingressos no arriben al mínim exigint per la llei.

A l'imprès que cada contribuent ha de formalitzar hi ha unes caselles per marcar amb una "X" la institució a la qual prefereix dedicar un petit percentatge dels seus impostos (0'7%) per finançar les seves activitats. Entre les caselles n'hi ha una de reservada a l'Església catòlica i n'hi ha una altra on posa "fins socials". No són exclusives, i es poden marcar ambdues. El meu prec en aquests moments és que, com més gent millor, opti per la casella de l'Església. Com a bisbe, responsable de la comunitat cristiana, em sento compromès a demanar-vos-ho perquè és un mecanisme fonamental de finançament de les nostres obres i activitats. Això té els seus avantatges i inconvenients, però, ara com ara, resulta imprescindible. De mitjana, cada contribuent aporta uns 35 euros que, multiplicats per més de vuit milions, s'aconsegueix una xifra important que es destina fonamentalment a la conservació del patrimoni, a les activitats enfocades a l'evangelització duta a terme per les diferents parròquies, a centres socials com cases d'espiritualitat, col·legis, hospitals, residències d'ancians, museus, editorials o llibreries religioses, i mitjans de comunicació social. Aquesta quantitat també sosté les activitats del culte i les persones que s'hi dediquen, els sacerdots, que engrandeixen i completen el seu lliurament permanent a una infinitat de processos d'acompanyament, d'escolta i d'atenció als més vulnerables de la societat.

Des de fa anys l'Església presenta una MEMÒRIA anual de les activitats pastorals i socials que es desenvolupen a les parròquies, centres i diòcesis de tota Espanya. Les diòcesis de Catalunya també la presenten: el passat mes de novembre es va distribuir pertot arreu un fullet que justificava tota la gamma d'accions que el Poble de Déu realitza en el seu interior i també al servei de tota la societat. La missió de l'Església és sembrar gratuït i ajudar a generar agraïment; no entra en la seva voluntat exigir, perquè tampoc Déu no ho fa. El clima en el qual creixen els dons és la llibertat total. Aquest és el sentir dels catòlics: guanyem tots en la solidaritat, en aprendre a compartir i, com a resposta personal, corresponem amb la nostra aportació al sosteniment de tota la comunitat.

La corresponsabilitat que m'agradaria desitjar i impulsar és aquella que comprèn tots els instants de la vida humana. No sols els moments a l'interior de la parròquia, sinó també quan manifestem el nostre servei de caritat en bé de tothom, sense discriminació per motiu de la cultura o de la condició social i, com que seguim els mandats del Senyor, tots mereixen la nostra atenció i són per a ells els recursos de què disposem.

Agraeixo la vostra disposició, com ho feu en moltes altres ocasions. És una prova de la confiança que us mereix l'Església i els seus responsables. És una actitud mantinguda pels catòlics i per altres persones que comprenen i admiren el servei prestat. I recordeu que necessitem la vostra ajuda.

Rebeu el meu afecte i benedicció

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.